

The story of social work

Povestea Asistenței sociale

Author: Florea Adelia
Graphics: Florea Beatrice-Anemona
Translated by: Florea Damaris-Patricia

THE STORY OF SOCIAL WORK POVESTEA ASISTENȚEI SOCIALE

Copyright © 2022
Autor: FLOREA ADELIA

Toate drepturile rezervate
ISBN 978-606-9734-19-3

Editura Evomind, 2021
<https://evomind.org/>

The story of social work

(Altruism / Civic spirit)

*My daughter Beatrice's perception of people with disabilities is the
basis of the story...*

Povestea Asistenței sociale

(Altruism / Spiritul civic)

***Percepția fetiței mele, Beatrice, despre persoanele cu dizabilități stă
la baza poveștii...***

Once upon a time in the distant past when a wondrous world lived in the forest, where fairies and all the woodland creatures were good friends, and the fireflies enlightened the evenings where the crickets and ants gave concerts in the stillness of the glade. Little palm-sized pixies of all hues and shades fluttered through the glade, playing with their friends.

A fost odată în vremurile de demult pe când o lume
mirifică trăia în pădure, în care zânele și toate
viețuitoarele pădurii erau bune prietene, iar licuricii
luminau seratele unde greierașii și furnicuțele dădeau concerte în
liniștea deplină a luminișului din poieniță. Zâne mici, cât o palmă, de
toate culorile zburau prin poiană, jucându-se cu prietenii lor.

But, not faraway from this glade dwelt in a tree, towering to the skies, were other wingless fairies, who were doomed to remain only in their little tree-house, for it had been impossible for them to go below to the soirees in the glade, or to frolic with the young creatures in the forest..

Dar, nu departe de acest luminiș trăia într-un arbore înalt până la ceruri, alte zâne care nu aveau aripi, ele erau sortite să stea doar în căsuța lor din copac, pentru că le era imposibil să coboare și ele la seratele din poiană sau să se joace cu animăluțele din pădure

And once, they flew with a leaf, but couldn't make it back, and another time they carelessly fell from a high place and needed extra care from their sisters..

So as each day went by, the wingless fairies were more and more gloomy that they couldn't do what the winged fairies could do.

O dată, au zburat cu o frunză, dar nu au mai reușit să se întoarcă înapoi, altă dată din neatenție au căzut de la înălțime și au avut nevoie de îngrijiri speciale din partea suratelor lor. Astfel, pe zi ce trecea zânele fără aripi erau tot mai triste că nu puteau face și ele ceea ce fac zânele cu aripi.

Until one particular day, a dozen leprechauns appeared in the forest out of nowhere. In the beginning they spent their evenings in the glade, but later on they noticed the needs of the other fairies, and how for them there was no such thing as "I can't!" they began to question and explore all possible solutions to this problem, and then they passed the verdict on to the fairies:

Până când într-o zi în pădurea aceea au venit, de nu știu unde, o duzină de spiriduși. La început aceștia au participat la seratele din poieniță, dar apoi au observat și nevoile celorlalte zâne și cum pentru ei nu există expresia „Nu pot!” au început să chestioneze și să analizeze toate soluțiile posibile acestei probleme, apoi au dat verdictul zânelor:

We thought of a solution to your problem, let's make little cottages
in the glade for you!

- What are these cottages and who is going to help us? The fairies asked
in doubt.

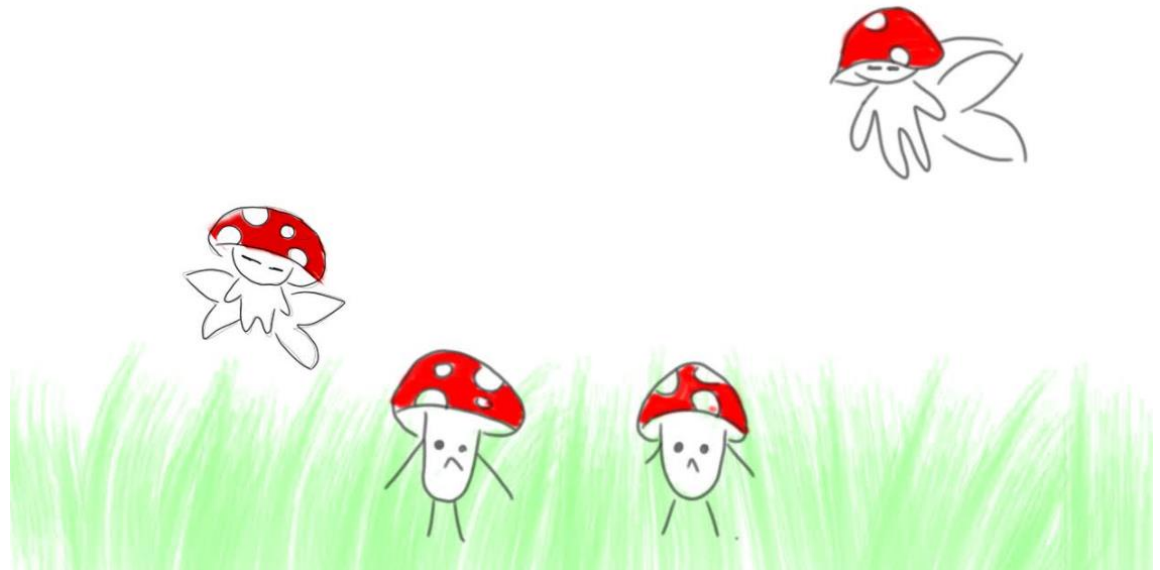
Noi am găsit o soluție la problema voastră, să facem în poieniță căsuțe pentru voi!

- Ce sunt alea căsuțe și cine o să ne ajute? Au întrebat zânele nedumerite.

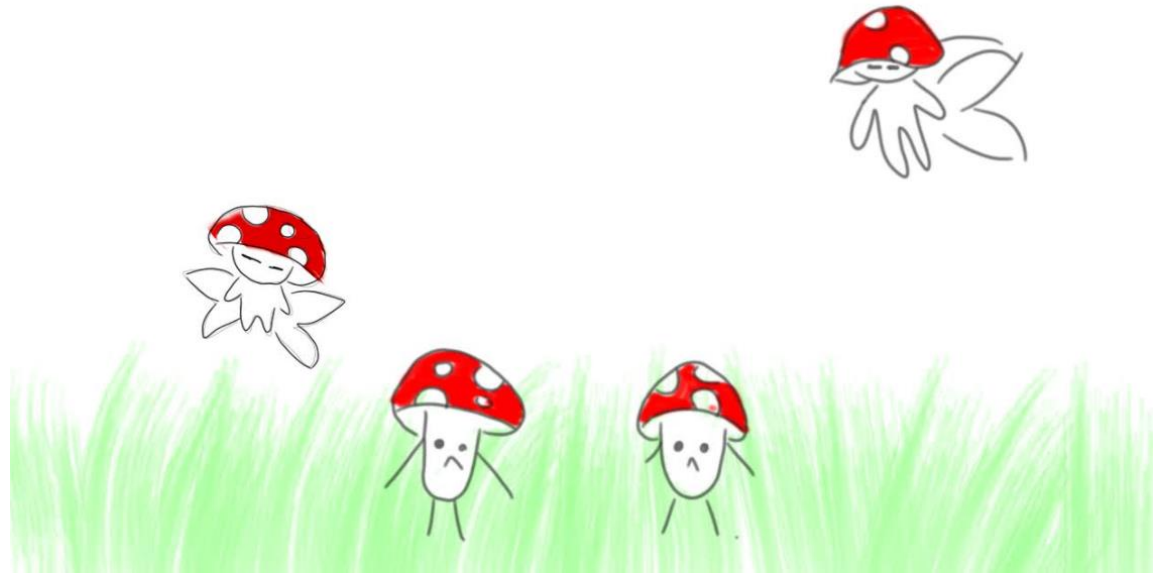
-Cottages are some sort of modern nesting places. We will ask through the forest if anyone is willing to lend us a hand! The leprechauns replied full of confidence.

So they set off to scour the forest, asking all the woodland creatures for their help.

-Căsuțele sunt un soi de culcușuri moderne. Vom întreba prin pădure cine e disponibil să ne ajute! Au răspuns plini de încredere spiridușii.

Așa că au pornit să străbată pădurea în lung și-n lat cerând ajutorul tuturor viețuitoarelor din pădure.

- I, the beaver said, can gather logs by the river and build them into cottages, it may take some time before it's ready, and we'll also need 20 gold coins to buy further building materials.

- Until the fairies' cottage is done. We can take them in with us, the red-hatted mushrooms replied in chorus.

- Don't trouble yourselves about the coins for materials, we'll fetch some for you! The leprechauns intervened.

- Eu, a spus castorul, pot să aduc lemne de la râu și să le fac căsuțe, va dura ceva vreme până e gata, vom avea nevoie de 20 de monede de aur pentru a cumpăra și alte materiale necesare construcției.

- Până e gata căsuța zânelor, le putem găzdui noi, au răspuns în cor ciupercuțele cu pălărioara roșie.

- Nu vă faceți griji de *galbeni* pentru materiale, facem noi rost! Au intervenit spiridușii.

The pigeons took the fairies in flight and brought them to the glade,
to their new white-painted home with a white-tipped red
roof. And later that evening the wingless fairies also took
part in
the concert of crickets and ants, in the green blanket in
the glade, barefooted, waltzing with the beetles.

Porumbeii au luat zânele în zbor și le-au adus în poieniță, în noua lor locuință văruiată cu alb și cu un acoperiș roșu cu bulinuțe albe. În seara aceea și zânele fără aripi au participat la concertul greierașilor și furnicuțelor, în covorul verde al poieniței, în tălpile goale, au dansat vals cu cărăbușii.

The leprechauns, as promised, went looking for gold and set off towards the end of a rainbow that just rose in the glade that morning, and returned with a bucket filled with gold coins.

The wingless fairies were welcomed by all the dwellers of the forest and they never regretted not being wingless, since the love of those around was enough. The leprechauns still keep up with their custom: when they see a need, they step in immediately to help those in need.

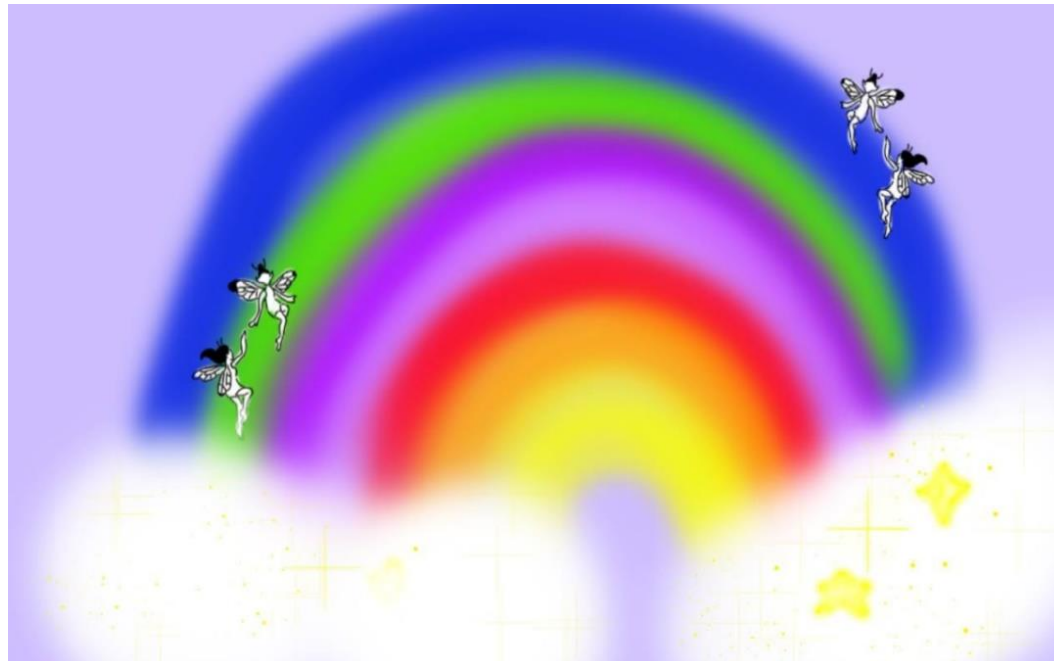

Spiridușii, așa cum au promis, au plecat după bani și au pornit spre capătul unui curcubeu ce tocmai răsărise dimineață în poieniță, întorcându-se înapoi cu o găletuță plină cu monede de aur.

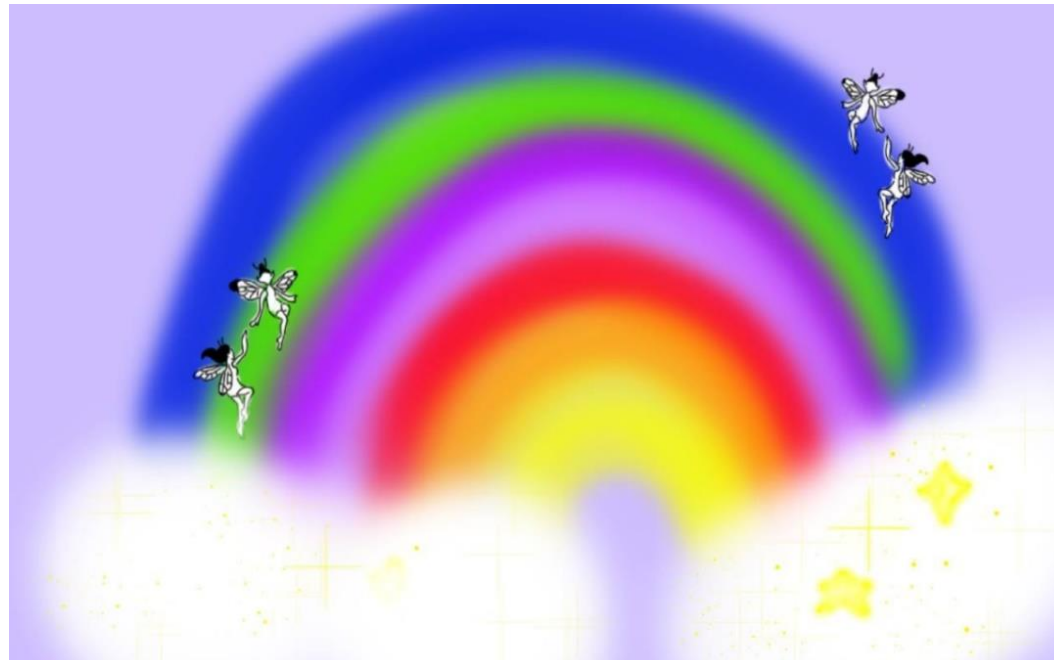
Zânele fără aripioare au fost primite bine de toți locuitorii pădurii și niciodată nu s-au mai simțit triste că nu au aripi, dragostea celor din jur le era îndeajuns. Spiridușii și-au păstrat obiceiul: când vedeau o nevoie interveneau imediat acordând ajutor celor aflați în nevoie.

The moral: In our current times the leprechauns are known as social workers, the wingless fairies - disabled or disadvantaged individuals, the woodland creatures - communities to which we all belong and the rainbow signifies charity.

Morală: În vremurile noastre spiridușii se numesc asistenții sociali, zânele fără aripi - persoane cu dizabilități sau persoane dezavantajate, viețuitoarele pădurii - comunitatea din care facem parte, iar seminificația curcubeului este caritatea.

And I saddled up and told you my story!

Și-am încălecat pe-o șa și v-am spus povestea mea!

